

od vlastní správy okresu svěřené oddělena a na ní nezávislá, nestojí ve svazku organizačním, jenž zahrnuje úřednictvo přímé okr. správy.

Poněvadž st-I netvrdí, že jest úředníkem určitého ústavu nebo podniku okresu s vlastní okr. správou organizačně nespojeného, sluší jej pokládati za úředníka ve vlastním slova smyslu, jak také žal. úřad správně posoudil. St-I jako zvěrolékař patří do skupiny okr. úředníků pro odborné služby, o kterých se mluví v posledním odstavci § 3 zák. č. 444/1919.

Ježto pak volební řád vylučuje z volitelnosti vůbec úředníky správního úřadu s přímou mocí dohlédací a nerozlišuje mezi konceptními, účetními, manipulačními, odbornými a pod. úředníky, vztahuje se vyloučení to také na st-le, a nelze hleděti k tomu, že snad nespádají do oboru jeho služby záležitosti z okruhu moci dozorčí nad obcí. Vyloučil tedy žal. úřad po právu st-le z volitelnosti do ob. zastupitelstva a zrušení jeho volby jest toho zákonným důsledkem. — —

Č. 4423.

O b e c n í v o l b y: Rozhoduje o námitkách proti volbě starosty nemůže zem. spr. politická přezkoumati opatření okr. spr. polit., kterým tato s konečnou platností projevila souhlas s resignací člena obecního zastupitelstva provedenou před ustavením obecního zastupitelstva.

(Nález ze dne 19. února 1925 č. 3258).

V ě c: Alois K. v Č. (adv. Dr. Otakar Krouský z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o volbu starosty, náměstků a městské rady.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byly námitky st-lovy proti volbě obecní rady v Č. dne 29. září 1923 provedené na základě § 67 ob. ř. vol. zamítnuty, při čemž vysloveno, že námitka, že resignace Václava Ž. neměla býti před pravoplatností volby obecní rady na vědomí vzata, že tudíž k volbě obecní rady místo něho pozvaný Eduard M. nebyl oprávněn volby obecní rady se zúčastniti, jest sice správná, ale jinak bezvýznamná, ježto vzhledem na poměr hlasů při volbě obecní rady odevzdaných, hlas Eduarda M. nebyl rozhodujícím a výsledek volby nemohl pozměnit.

Stížnost brojí proti tomuto rozhodnutí pro nezákonnost, tvrdíc, že k volbě starosty, náměstků a obecní rady měl býti volán Václav Ž.; když se tak nestalo, nebyla schůze ta podle zákona svolána, usnesení v ní učiněná jsou proto neplatná.

Rozhoduje o této stížnosti, řídil se nss následujícími úvahami:

Není sporno, že Václav Ž., zvolený člen ob. zastupitelstva, vzdal se tohoto členství, že dohlédací úřad tuto resignaci dne 26. září 1923 vzal na vědomí a do schůze městského zastupitelstva v Č. stanovené na den 29. září 1923 ku provedení volby starosty, náměstků a radních již nepozval Václava Ž., nýbrž Eduarda M. jako nejbližšího náhradníka po něm jako člena ob. zastupitelstva nastupujícího. Stížnost vytýká, že resignace Václava Ž. neměla býti vzata úřadem na vědomí.

Vývody stížnosti neshledal nss odůvodněnými.

Podle § 8, odst. 3 a 4 řádu volení v obcích ve znění zák. ze 14. července 1922 č. 253 Sb. může se volič do ob. zastupitelstva zvolený členství zastupitelstva vzdáti již v době, kdy ob. zastupitelstvo ještě není ustaveno — v případě takém dává souhlas s resignací dohlédací úřad s platností konečnou.

Osp v Č. mohla proto s resignací Václava Ž. dne 26. září 1923 vysloviti souhlas, čímž Václav Ž. dle § 10 pozbyl členství ob. zast.

Poněvadž se tak stalo s konečnou platností, mohl tento dohlédací úřad dle §§ 57 a 59 vol. řádu č. 75/1919 volati k volbě starosty, náměstků a obecní rady již jen náhradníka, který za resignujícího měl nastoupiti.

Rozhoduje dle §§ 67 a 54 vol. řádu o námitkách proti volbě starosty a obecní rady, nemohl dohlédací úřad II. stolice přezkoumati uvedená opatření dohlédacího úřadu I. stolice ze 26. září 1923, nýbrž musel je jako konečná, tudíž pravoplatná opatření vzíti za základ svého rozhodnutí. Též nss nemohl seznati, že schůze na 29. září 1923 k volbě starosty a ob. rady svolaná nebyla svolána dle předpisů zákona a že volby ve schůzi té provedené nebyly provedeny dle zákona, poněvadž opatření uvedená, jak ukázáno, stala se dle zákona.

Stížnost jeví se proto neodůvodněnou, pročez byla zamítnuta, přičemž nss neměl příčiny, zabývati se otázkou, zda a jaký vliv mohla míti účast Václava Ž. na výsledek oné volby.

Č. 4424.

Veřejní zaměstnanci: Odbytné nebo výhrada vdovské pense při opětném provdání vdovy?

(Nález ze dne 19. února 1925 č. 3340.)

V ě c: Filomena N. v Š. proti moravskému zemskému výboru o odbytné.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-lce, vdově po vrchním účetním radovi Hypoteční banky moravské Aloisu N., byla výměrem zv-u mor. z 8. října 1921 při novém provdání k její žádosti vyhrazena pro případ opětného ovdovění vdovská pense.

Podáním z 3. dubna 1923 prohlásila st-lka, že se hodlá vzdáti práva na vdovskou pensi pro případ opětného ovdovění a že používajíc práva jí Hypoteční bankou rozhodnutím z 23. prosince 1920 zajištěného, podle kterého si může buď vyhraditi pensi pro případ nového ovdovění nebžádati o odbytné, žádá o udělení odbytného.

Rozhodnutím z 9. června 1923 prohlásil zv, že dle reskriptu býv. dvorní komory z 5. března 1818 č. 2251 a dekretu téhož úřadu ze 14. června 1830 č. 22.321, kteréžto předpisy platí ještě nezměněny, jest volba učiněná jednou mezi odbytným a rezervací vdovské pense neodvolatelná a že nemůže proto vyhověti žádosti st-lky o vyplacení odbytného.